

יום ד', ח' ב תשס"ג (12 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ביום ז' באדר, צריך כל אדם לתת לבו לשני דברים שיהיו נטועים וקבועים אצלו לתמיד: ציפיה לישועה ויראת הדין. **יראת הדין**, כיצד? צא ולמד ממיתתו של משה רבינו: - משה רבינו אדון כל הנביאים, שמיום שנולד שרתה בו רוח נבואה, והושיע לישראל, ועשה כל האותות והמופתים במצרים, וקרע את הים, ודרך דרל בשמים, ותפס במלחמתן של מלאכים ושרפים, וקיבל תורה של אש, ודר תחת כסא של אש, ודיבר עם ה' פנים אל פנים, ולימד תורה לכל ישראל, וכלכלם 40 שנה במדבר, ועשה מלחמה עם סיחון ועוג, והעמיד חמה ולבנה - כיוון שחטא חטא קל במי מריבה [במדבר ח' 7-14] ונתמעט קידוש השם יתברך בשגגתו, נגזרה עליו מיתה - **"על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל ... כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא..."** [דברים ל"ב 51-52] ולא עמדו לו כל זכויותיו וצדקותיו אשר פעל עם ישראל כנגד מידת הדין, שהיא מידת האמת של בורא כל העולמים.

הא למדת כמה גדול עמקו של הדין, וכמה צריך אדם להתיירא מן החטא אפילו של שוגג, כל שכן מן החטא שאינו של שוגג.

~~~

לקראת פרשת זכור [שנקרא, בע"ה, השבת - השבת השניה של ארבע הפרשיות]: שבת שקודם הפורים, מוציאים בבית הכנסת 2 ספרי תורה, אחד שקוראים בו בפרשת השבוע [פר' ויקרא], ואחד שקוראים בו למפטיר: **"זכור את אשר עשה לך עמלק..."**. וקוראים לשבת זו, שבת זכור" על שם הקריאה הזו. מצוות עשה מן התורה על כל ישראל לשמור בלב איבה ושנאה לעמלק ולזרעו, ולזכור בפיה את רשעותו, ונספר זאת לבנינו ולדורותינו מה עשה לנו אותו רשע בדרך בצאתנו ממצרים; עד אשר נאבד את זכרו מן העולם ונמחה את שמו שלא יישאר לו שריד ופליט, לא נפש אחת זכר או נקבה, ולא שום דבר אחר שנקרא על שמו. וזה הוא מה שכתוב בתורה: **"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים... תמחה את זכר עמלק מתחת השמים, לא תשכח."** ודרשו חכמים: **זכור** - בפיה; **לא תשכח** - בלב. כדי לקיים מצוות עשה זו של זכירת רשעותו של עמלק בפיו ושמירת האיבה אליו בלבנו, תקנו חכמים שיהיו קוראים פרשה זו בציבור ומתוך ספר התורה, פעם אחת בכל שנה, בשבת שקודם הפורים, כדי לסמוך מחיית עמלק למחיית המן שהיה מזרעו. ואעפ"י שפרשה זו נקראת בכל שנה גם עם סדר פרשיות השבוע, בסדר **"כי-תצא"** [דברים כ"ה 17-19] שקוראים כמנהגנו בסוף הקיץ - חייבים אנו לקרוא פרשה זו קריאה לעצמה בשעתה. כשקוראים אותה על הסדר, מתכוונים לקיים מה שתיקן משה רבינו ע"ה להיות קוראים בתורה בכל שבת; וכשקוראים אותה בשעתה, לפני פורים - מתכוונים לקיים מצות עשה של זכירת השנאה לעמלק כמצווה עלינו בתורה. כיוון שהקריאה ב**פרשת זכור** בשעתה, היא משום מצוות עשה דאוריתא, לפיכך היא חמורה, וצריך הקורא בתורה שיכוון להוציא את הקהל ידי חובתם במצוה זו, והקהל צריך שיכוון לצאת ידי מצוות הזכירה בשמיעה מן הקורא כאילו היו קוראים בפיהם.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ח' ב תשס"ג (12 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ויש שכתבו שאם לא שמע פרשת זכור, יוצא בשמיעתו בפורים קריאת פרשת "ויבא עמלק" [בסוף פר' "בשלח" בספר שמות, י"ז 8-16] [ספר התודעה]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל